ادامه از صفحه ۶

تأثیر کرونا بر چین و تعاملات بین‌المللی

- اثرگذاری بر کشورهای درگیر در ابتکارعمل یک جاده یک کمربند: با توجه به بسته‌شدن راه‌ها و اعمال محدودیت‌هایی بر سفرها، از طرف چین کالاهای لازم برای ساخت‌وساز به کشورهایی که درگیر ابتکارعمل این کشور بوده‌اند نخواهد رسید و وقفه‌ای به شکل خواب سرمایه رخ خواهد داد که بر مجموعه کشورهای همکار در این طرح و همکاران این همکاران اثرگذار است.

- احتمال خدشه‌دارشدن اعتبار بین‌المللی دولت چین: با گسترش بحران ممکن است موضوع «تأخیر در اطلاع‌رسانی چین» بیش از پیش مورد کنکاش قرار بگیرد و اعتبار دولت این کشور را به‌عنوان بازیگری مسئول در نظام بین‌الملل زیر سؤال ببرد. به این معنا که دیگر نتوان مانع از واکنش برخی کشورها برای محدودکردن یا حذف چین از دایره روابط سیاسی آنها شد.

- احتمال کاهش سطح وابستگی به کالاهای چینی: این بحران می‌تواند همان‌طور که در کوتاه‌مدت موجب توقف صادرات چین شده است، در طولانی‌مدت نیز موجب شود کشورها سطح وابستگی خود را به کالاهای چینی کاهش دهند. البته دو مورد اخیر گفته‌شده، فقط فرض‌هایی هستند که در عرصه عمل‌گرا و واقعیت‌محور اقتصاد ممکن است چندان درست نباشند.

با توجه به این نکات، پدیده کرونا را باید به‌عنوان موضوعی در نظر گرفت که سرریز آن در فضای به‌هم‌وابسته بین‌المللی، موجب خسارت دیگر کشورها نیز خواهد شد. در سال ۲۰۰۳، چین چهار درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را داشت و امروز ۱۷ درصد از آن را به خود اختصاص داده است. همچنین این کشور در سال گذشته، به‌تنهایی ۷۰ درصد از رشد اقتصادی جهانی را داشت و به خوبی روشن است که اقتصاد موضوعی است که با ایجاد همگرایی‌بخشی، در تمامی امور بین‌الملل اثرگذار است. این به آن معناست که بحران در چین بر کلیت امور جهانی اثرگذار است.

کرونا، آمریکا و چین‌هراسی

طبیعی است ژاپن و آمریکا نگران باشند که کرونا بر اقتصاد آنها اثر بگذارد و تا حدودی چین را در این مسئله مقصر بدانند، اما حتی این کشورها که روابط پیچیده‌ای با چین دارند، البته اگر نخواهیم بگوییم رقبای چین هستند، نمی‌توانند از وضعیتی که چین دچار آن شده است خوشحال باشند، زیرا بحران در چین اثر منفی مستقیمی بر خود آنها خواهد گذاشت.

بااین‌حال، در بحران کرونا این انتقاد به آمریکا وارد است که رویکرد چندجانبه‌گرایانه در برخورد با بحران کرونا را نادیده گرفته است یا حداقل می‌توان گفت تلاش دارد در تقابل خود با چین از آن استفاده کند.

روشن است بحث‌های هویتی، مسائل را از واقعیت‌های موجود که باید عمل‌گرایانه با آنها برخورد کرد، به بحث‌های ارزشی وارد می‌کنند که بازی بی‌پایان مقصریابی، اتهام، هراس و دیگری‌سازی را به وجود می‌آورد. در فضای درگیری با کرونا، جهان، به‌ویژه در اروپا و آمریکا بیش از شیوع بیماری، درگیر شایعات شدند.

متهم‌کردن کشورها موجب می‌شود مقامات برای مصون‌ماندن اعتبارشان، ترغیب شوند موقعیت بعدی را به‌عنوان «بدترین سناریوی ممکن» معرفی کنند که البته این مسئله برای مقابله با بحران بهترین راه‌حل یا به‌اصطلاح سناریوی «پشیمانی صفر» (No Regrets) است. آسیب جانبی این درنظرگرفتن بدترین سناریوی ممکن، ترس «اشتباه‌گرفتن» موقعیت و قضیه است که به جان تصمیم‌گیر و سیاست‌گذار می‌افتد. این ترس موجب وقفه است و باعث می‌شود رهبران در همه سطوح؛ از تیم پزشکی تا دولتمردان، وقتی به نظرشان می‌رسد اطلاعات کافی ندارند، صبر کنند و از ترس ارتکاب اشتباه نتوانند قضاوت و برمبنای آن تصمیم‌گیری کنند. بنابراین، از نظر هیمان، مسئله این است که آیا منتقدان آمریکایی می‌خواهند شرایط انسانی بهتر یا بدتری به وجود آید. انتخاب آنها مسئله سرنوشت‌سازی برای بشریت است که خطوط آتی عبور کشورها از مرزهای ملی به بین‌المللی، تمایل آنها به همگرایی و همکاری بین‌المللی و بهترشدن امور جهانی را تعیین می‌کند.

در مورد رفتار یک‌جانبه‌گرایانه رئیس‌جمهور آمریکا بحث‌های زیادی مطرح است، به‌ویژه با توجه به اینکه این کشور در بحبوحه انتخابات است. اما با گزارش‌شدن مواردی از ابتلا به کرونا در این کشور و احتمال شیوع این ویروس در آمریکا، باید دید دولت مدعی این کشور چه برنامه‌ای خواهد داشت.

رویکرد آمریکا تاکنون برخلاف ژاپن که تلاش برای رفع بحران بوده است، بیشتر بر چین‌هراسی و استفاده ابزاری از این بحران برای رقابت با چین و تعریف خود به‌عنوان ابرقدرت خوب بوده است. درمقابل، کشورهای حامی چندجانبه‌گرایی، به‌ویژه هم‌پیمانان آمریکا در اروپا، از رویکردی عمل‌گرایانه برای تمرکز بر منافع ملی خود و کمک‌رسانی به رفع این بحران بین‌المللی استفاده کرده‌اند.

کرونا؛ تجربه جهان و ما

کوروش احمدی دیپلمات

آقای روحانی به مردم خبر دادند که خیالشان راحت باشد هیچ‌گونه قرنطینه‌ای در کار نخواهد بود. از سخنان وزیر بهداشت درباره اقدام ۳۰۰ هزار اکیپ برای رصد خانه‌به‌خانه هم با وجود گذشت ۱۵ روز هنوز خبری نیست. همچنین با وجود گذشت چهار روز از سخنان سردار باقری درباره «روال خلوت‌سازی... ظرف ۲۴ ساعت آینده» و «رصد کل ملت ایران ... ظرف یک هفته تا ۱۰ روز آینده»، هنوز نمی‌دانیم آیا اقدامی عملی در جریان است یا خیر. این در حالی است که کشورهای مختلف در یکی، دو ماه گذشته به‌تدریج راهبرد خود برای مبارزه با کرونا را مشخص کرده و به اجرا گذاشته‌اند. صرف‌نظر از درستی این یا آن راهبرد، مشکل اساسی این است که روشن نیست راهبرد عملی مقامات ما برای به‌حداقل‌رساندن تلفات و خسارات ناشی از کرونا چیست. تاکنون تنها توصیه‌هایی از مقامات شنیده‌ایم: یکی توصیه به اینکه «مردم نباید بترسند» و پرداختن گسترده به آن در صداوسیما و کمک‌گرفتن از قوه قضائیه برای اعمال این توصیه. توصیه دوم به لزوم «در خانه ماندن» است. این دو توصیه با هم در تعارض‌اند. مردمی که نباید بترسند، چرا اساسا باید در خانه بمانند؛ خاصه آنکه وقتی دولت اعلام تعطیلی نکرده، چطور در خانه ماندن ممکن است. در این میان، برخی سخنان حاشیه‌ای نیز بر اغتشاش و سرگشتگی افزوده است؛ مثلا آقای دکتر زالی، فرمانده ستاد مبارزه با کرونا، می‌گوید: «این یک ویروس کاملا سیاسی است و در این تردید نکنید». این یعنی چه؟ ایشان که یک متخصص است می‌داند که برای چنین ادعاهایی حداقل یک نوشته تخصصی سه، چهار صفحه‌ای لازم است.

این در حالی است که کشورهای دیگر هریک راهبردی را انتخاب کرده‌اند و بر اعمال آن متمرکز شده‌اند و تکلیف مردمشان روشن است. الگوهایی در کشورهای مختلف دنبال شده که واجد درس‌هایی برای همه است. چین به راه قرنطینه‌کردن و خانه‌نشین‌کردن دستوری حدود ۵۰۰ میلیون نفر رفت. با وجود اینکه ادعا می‌شد که چنین تدبیر فوق‌العاده‌ای در «غیردموکراتیک‌ها» آسان‌تر از «دموکراسی‌ها» است، ایتالیا نیز همین راه را رفته و اسپانیا و فرانسه هم با تفاوت‌هایی همین مسیر را برگزیده‌اند؛ اما کره جنوبی نیز که مانند ایتالیا نظامی لیبرال‌دموکرات دارد، گام در راهی متفاوت گذاشته است. کره جنوبی مرزها را باز نگه داشته و به فاصله اجتماعی داوطلبانه توصیه می‌کند. هم‌زمان به نحوی گسترده به آزمایش مردم، چه با علامت چه بی‌علامت، دست زده است. دولت کره جنوبی در اواسط فوریه با منع ورود چینی‌ها به کشور مخالفت کرد و سفر کره‌ای‌ها به چین را دلیل اصلی انتشار ویروس دانست. هم‌زمان به آزمایش سخت‌گیرانه حدود ۱۰ هزار نفر اعضای یک فرقه مسیحی در دایگو که متهم به رفتار پرخطر بودند، پرداخت و کسانی که حاضر به آزمایش نشدند، دستگیر شدند. برخورد تهاجمی برای یافتن و آزمایش افراد فرقه، به هشیاری و بسیج همه مردم کمک کرد. دولت از کارت‌های اعتباری و داده‌های جی‌پی‌اس و اطلاعات تلفن‌های هوشمند برای کشف و فراخوان مبتلایان در کل جمعیت استفاده کرده و برای کسانی که تبعیت نکنند جریمه هشت‌هزارو ۵۰۰ دلاری تعیین کرده است. هزارو ۲۰۰ تیم در سراسر کشور به انجام بیش از ۱۵ هزار آزمایش در روز بدون اینکه نیاز به پیاده‌شدن مردم از خودرویشان باشد، مشغول شدند و نتیجه در شش ساعت آماده ارائه می‌شود. میزان استفاده کره‌ای‌ها از ماسک و دستکش و اجتناب از جاهای شلوغ بالاتر از کشورهای دیگر است و عمل داوطلبانه مردم موجب خلوتی خیابان‌ها تا حد زیادی شده است. فرهنگ کنفسیوسی، اعتماد به مقامات به‌طورکلی و اعتماد به تدابیر آنها برای مبارزه با کرونا به‌طور خاص این راهبرد را ممکن و موفق کرده است. نتیجه اینکه کل شمار فوتی‌ها در حدود ۷۵ نفر و شمار ابتلا در حدود هشت‌هزارو ۲۰۰ مورد تثبیت شده است.

در ایتالیا در دوم مارس تلفات روزانه از چین و تعداد مبتلایان روزانه از کره جنوبی بیشتر شد. کشور در شمال با مشکل تخت و آی‌سی‌یو مواجه شد. توصیه‌های متخصصان و نگرانی از سرایت بیماری به مناطق فقیر جنوب، دولت را به اقدام واداشت. در نهایت دولت بعد از مدتی تمرکز بر توصیه، به کاهش داوطلبانه سفرها و همایش‌ها، تمام کشور را در قرنطینه قرار داد. دولت ایتالیا در ۳۱ ژانویه وضعیت فوق‌العاده اعلام کرد و تمام پروازها از چین را متوقف کرد و در ۲۴ فوریه ۱۱ شهر شمالی را قرنطینه کرد. در چهارم مارس سفرهای غیرضروری را منع و مدارس، دانشگاه‌ها، سینماها و ... را تعطیل کرد و نهایتا قرنطینه کل کشور را در ۱۲ مارس اعلام کرد که از جمله تعطیلی همه مراکز کار و بسته‌شدن تمام مغازه‌ها غیر از خواربارفروشی‌ها و داروخانه‌هاست؛ اما آزمایش افراد در ایتالیا تنها محدود به کسانی است که علامت بیماری دارند و تست‌های روزانه در حدود سه هزار مورد است، درحالی‌که جمعیت ایتالیا حدود ۲۰ درصد بیشتر از جمعیت کره جنوبی است. با گذشت چهار روز از قرنطینه سراسری، شمار مبتلایان و فوتی‌های روزانه هنوز رو به افزایش است؛ اما مقامات انتظار دارند این روند به‌زودی تثبیت شود.

با توجه به این تجربه‌ها سؤال این است که راهبرد ما چیست. تأخیر بیشتر در تعیین یک راهبرد و اجرای قاطعانه آن موجب افزایش تلفات و خسارات خواهد شد.

از تأثیر تحریم تا فرصت تعامل منطقه‌ای

خوف و رجای دیپلماسی ۹۹

روح‌اله نخعی: سالی که نکوست از بهارش پیداست. به نظر می‌رسد این ضرب‌المثل قدیمی فارسی همان‌قدر که برای سال سخت ۹۸ و سیل‌های عیدانه‌اش مصداق داشت، برای سال ۹۹ و نوروز قرنطینه‌زده‌اش نیز کارایی خواهد داشت. در کنار همه مشکلات و مسائل عادی و غیرعادی که کشور ما در حوزه‌های مختلف با آنها مواجه بود، بیماری کرونا به‌عنوان پدیده‌ای که در تاریخ معاصر و در اذهان اغلب مردم دنیا مشابهی ندارد، عملا همه عرصه‌های زندگی در ایران و جهان را دستخوش تغییر خواهد کرد. این بیماری علاوه بر چالش‌های سنگینی که در بُعد انسانی و نیز در بخش خدمات درمانی ایجاد خواهد کرد، اقتصاد جهانی و ایرانی را نیز در بُعد خرد و کلان دچار مشکلات مهمی خواهد کرد که اولین نشانه‌هایش در تعطیلی اجباری یا بی‌رونقی گسترده کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ در پایان سال ۹۸ دیده می‌شود.

اما سال ۹۹ در عرصه دیپلماسی نیز سال پرچالشی خواهد بود. از برجام تا عراق، از عربستان تا اروپا، چالش‌های متعددی پیش‌روی دستگاه دیپلماسی دولتی خواهند بود که یک سال و چند ماهی بیشتر از عمر هشت‌ساله‌اش باقی نمانده است و آن یک سال و چند ماه را هم باید با مجلس جدیدی سر کند که به نظر نمی‌رسد چندان مایل به همراهی با آن باشد. دراین‌میان شیوع کرونا محک جدیدی برای تأثیر واقعی مسئله تحریم‌های مستقیم و ثانویه ایالات متحده علیه ایران شد و از طرف دیگر، فرصتی شد تا مشخص شود روابط ایران با کشورهای منطقه، کمی بیش از آنچه تصور می‌شد، قابل اتکاست.

از بحران تحریم تا تشدید بحران با تحریم

ادعای کم‌اثربودن تحریم‌ها، دو متولی مهم داخل و خارج از ایران دارد. در ایران، گروه‌هایی که در روابط خارجی چندان به تعامل باور ندارند، بسیار مدعی بوده‌اند که تحریم‌ها علیه ایران اثری ندارد. آنها یا می‌گویند ایران در شرایط فعلی از پسِ مشکلات و مسائل خود بدون نیاز به رفع تحریم برمی‌آید یا راه‌های ایران برای دورزدن تحریم را کافی می‌خوانند یا مدعی‌اند هر مشکلی چه در زمینه تحریم و چه در زمینه اقتصادی وجود دارد، مربوط به عملکرد دولت است و تحریم عامل مؤثری در این زمینه نیست. نقد عملکرد اقتصادی دولت، البته جای خود دارد و انتقادات بسیاری وجود دارد که واقعا وارد است؛ اما در همین نمونه اخیر بار دیگر مشخص است وجود مانع بر سر تعاملات تجاری و مالی ایران با خارج از کشور، چگونه می‌تواند روی روند اداره کشور تأثیر بگذارد. مقامات دیپلماسی ایران در این مدت به صراحت اعلام کرده‌اند که دسترسی ایران به منابع مالی‌اش در خارج از کشور با مانع مواجه است و این یعنی عملا بخشی از سرمایه ایران که در شرایطی مثل همه‌گیری یک بیماری، باید به کار رسیدگی به امور برسد، از دسترس کشور خارج است و به‌این‌ترتیب خرید و تبادل منابع و لوازم برای مدیریت بحران نیز با چالش مواجه می‌شود.

در چنین شرایطی سال ۹۹ در حالی آغاز می‌شود که نه سایه کرونا و نه تحریم به این زودی از آسمان ایران نخواهند رفت. اگر خوش‌اقبال باشیم، عمر کرونا از عمر تحریم‌ها کمتر خواهد بود و شیوع این بیماری طبق پیش‌بینی‌های خوش‌بینانه در ماه‌های ابتدایی سال به پایان خواهد رسید؛ به‌این‌ترتیب تحریم‌ها پس از پایان‌یافتن بحران کرونا نیز ادامه خواهند داشت و این یعنی کشور در دورانی که نیاز به احیای خود پس از ضربه سنگین یک همه‌گیری دارد، نیز منابع خود را به طور کامل در اختیار نخواهد داشت. اگر نسخه‌های نگران‌کننده دانشمندان مبنی بر دنباله‌دارشدن مسئله کرونا یا حتی بازگشت دوباره‌اش پس از گذشت فصل‌های گرم سال به حقیقت بپیوندند، ما بخش اعظم سال ۹۹ را در کلنجار با هر دو بحران خواهیم گذراند.

عکس: حامد عطایی، میزان

دست‌های همراهِ بسته

کرونا، البته نشان داد که هنوز کم نیستند کشورهایی که دست‌کم وقتی پای مسائل انسانی و حیاتی مانند یک همه‌گیری در میان باشد، دست یاری به سوی هم و به سوی ایران دراز کنند. از چین که به‌عنوان مبدأ بیماری چندین بار به ارسال بسته‌های کمک و ارائه تجربیات پرداخته؛ تا کشورهای دور و نزدیکی که با شیوه‌های مختلف با ایران در مواجهه با این بیماری همکاری کرده‌اند، بارقه‌ای از امید در روابط خارجی را در چشم‌انداز ایران روشن نگه می‌دارند.

درعین‌حال فراخوان‌های متعدد دستگاه دیپلماسی و بلکه رئیس قوه مقننه ایران برای مقاومت و مقابله کشورها با تحریم‌های آمریکا در راستای بازشدن دست‌های ایران در مقابله با کرونا، به جایی نرسیده و پاسخی دریافت نکرده است. درحالی‌که برای همه روشن است که در شرایطی مثل یک همه‌گیری جهانی، کوتاهی یا ناتوانی هر کشوری، به قیمت تشدید بحران برای همه تمام می‌شود. این جدیدترین نشانه این حقیقت است که عملا هیچ کشوری در دنیا حتی برای حفاظت از منافع و نیازهای اساسی خود نیز نمی‌تواند اقدام خاصی در مقابل تحریم‌های ایالات متحده انجام دهد. در چنین شرایطی بیش‌ازپیش مشخص می‌شود که تلاش‌های اروپایی در کانال‌هایی مثل اینستکس یا کانال سوئیس، تا چه حد به طور واقعی قابل اتکا هستند.

بحرانی که همه‌چیز را کنار می‌زند

کرونا تقریبا همه مسائل را کم‌وبیش ثانویه کرده است. وضعیت روابط خارجی در بیشتر صحنه‌ها، عملا به وضعیت توقف و تعلیق رسیده است. در شرایطی که امکان سفر و دیدار به حداقل رسیده است، منابع کشورها یا با تعطیلی‌های کرونایی تلف یا در راه مقابله با آن خرج می‌شوند و عمده دغدغه‌های مردم و مقامات کشورها نیز روی عبور از همین بیماری متمرکز می‌ماند. درواقع برای رسیدگی به بسیاری مسائل باید اول منتظر بود و دید صحنه پساکرونا چه صحنه‌ای است و کشورهای مختلف تا چه حد از این وضعیت ضربه خورده‌اند. بازارهای جهانی روزبه‌روز در حال شکستن رکوردهای خود هستند و اگر عربستان در میانه چنین وضعیتی در دعوا با روسیه قیمت نفت را زمین زده، در کشورهایی مثل آمریکا نهادهای مسئول اقتصادی در حال استفاده از ابزارهای خود برای کنترل ضربه هستند و فدرال‌رزرو، بانک مرکزی آمریکا، شتاب‌زده در تلاش برای جلوگیری از تشدید بحران بازار، نرخ بهره بانکی را تا نزدیک به صفر پایین آورده است. دنیای پس از کرونا، علاوه‌بر جمعیت بسیار قربانیان، صحنه اقتصادی و به‌تبع آن صحنه سیاسی متفاوتی خواهد داشت که وقتی برسد، تکلیف پایین و بالای آن مشخص می‌شود.

در چنین صحنه‌ای باید دید چه آرایش‌های تازه‌ای در روابط اقتصادی کشورها شکل می‌گیرند. آیا ممکن است در ادامه اقدامات مشترکی که در کنترل بحران به اجبار در همکاری ایران و برخی کشورها شکل گرفت، در روزهای پس از بحران نیز شاهد تعاملات مشابهی باشد؟ آیا برای مثال ممکن است در اتفاقی غریب، همکاری بر سر یک بحران انسانی، بخشی از اختلافات عمیق خاورمیانه‌ای را تخفیف دهد و بستر گفت‌وگوهای تازه شود؟ آیا دیپلماسی کرونایی، می‌تواند لااقل به اندازه دیپلماسی پینگ‌پنگی مؤثر باشد؟

صندوق جادویی نوامبر؟

تا پیش از اینکه حرف از کرونا به میان بیاید، چشم‌های دنیا برای گرفتن پاسخ بسیاری از سؤالاتش، به صندوق رأیی بود که پاییز امسال در مقابل اهالی ایالات متحده گذاشته خواهد شد تا یا تمدید ترامپ را برگزینند یا سکان کاخ سفید را به یک دموکرات بسپارند. اگر بحران کرونا آن‌قدر آخرالزمانی نشود که کل انتخابات آمریکا در پاییز را به تأخیر بیندازد، همچنان یکی از سؤالات مهم سال ۹۹، رئیس‌جمهور آینده آمریکا خواهد بود. فعلا به نظر می‌رسد رئیس‌جمهور سال ۲۰۲۱، از بین دونالد ترامپ؛ رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه فعلی و جو بایدن؛ گزینه قریب‌به‌یقین دموکرات‌ها مشخص خواهد شد، اگر کرونا نقشه‌ای برای این دو گزینه هفتادوچندساله نداشته باشد.

اینجا باید به انتقادات و نارضایتی‌های گسترده‌ای که از نوع مواجهه دولت ترامپ با کرونا وجود دارد و البته ضربه این همه‌گیری به اقتصاد آمریکا که یکی از برگ‌های برنده اصلی ترامپ بود، اشاره کرد. با ادامه همین وضعیت، کار برای جو بایدنی که در انتخابات مقدماتی هم از تصویرش به‌عنوان سیاست‌مدار کهنه‌کار و آشنا به دولت سود برد، ساده‌تر خواهد شد.

با این تصویر، می‌توان امیدوار بود سیاست جو بایدن در قبال ایران، طبق وعده‌ها و سوابقش، به‌خصوص در همراهی با دولت باراک اوباما، با «فشار حداکثری» ترامپ، بسیار متفاوت باشد. دموکرات‌ها حتی از بازگشت به برجام هم سخن گفته‌اند، هرچند برای تحقق یا عدم تحقق این وعده باید منتظر شرایط در زمستان ۹۹ بود. به‌هرحال بایدن این سیاست را به این شکل ادامه نخواهد داد.درعین‌حال اگر دولت جو بایدن به این نتیجه برسد که در شرایطی مشابه با شرایط دولت اوباما پیش از برجام قرار دارد و تصمیم بر اعمال فشار بر ایران بگیرد، می‌تواند ضمن کاهش شدت فشارها، گستره آنها از لحاظ بین‌المللی را افزایش دهد. دولت بایدن فهرست‌های عریض‌وطویل تحریم همه امور ایران را سرلوحه کار نخواهد کرد، اما برای عرصه‌هایی که تصمیم بر اعمال فشار گرفته باشد، به دنبال جلب حمایت متحدانی خواهد رفت که پس از پایان ترامپ، مشتاق به همکاری با دولتی «معمول» خواهند بود. فاصله اندک بین انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا و ایران و چشم‌انداز سیاسی ایران نیز نشان می‌دهد فرصت برای گفت‌وگوی دوباره تیم روحانی با دموکرات‌های کاخ سفید آمریکا اندک خواهد بود.

چشم‌انداز احتمالی پایان سال ۹۹

با وجود چنین تصویری، ایران قطعا می‌تواند به کاهش فشارهای همه‌جانبه آمریکایی امیدوار باشد، اما بعید است کاخ سفید جو بایدن، «کلید» حل مشکلات دیپلماتیک، موانع تجارت خارجی و به طور خاص مسئله آمریکا با ایران باشد. به تعبیر سیدحسین موسویان در گفت‌وگوی اخیرش با «شرق»، «اصل مسئله نوع رابطه آمریکا و ایران است. با این نوع رابطه، در آمریکا؛ چه دموکرات قدرت را در دست داشته باشد، چه جمهوری‌خواه، در ایران چه اصولگرا پیروز انتخابات باشد، چه اصلاح‌طلب یا اعتدال‌گرا، اساس مشکل باقی خواهد بود».

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه وشهرسازی
شرکت مادرتخصصی ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور

آگهی مناقصه شماره ((۲۰۹۸۰۰۱۰۰۴۰۰۰۱۲۹))
در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت

بر اساس ماده ۱۳ قانون برگزاری مناقصات عملیات اجرایی پروژه به شرح زیر بصورت مناقصه عمومی دو مرحله ای واگذار میگردد:

۱ - دستگاه مناقصه گزار : شرکت ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور به نشانی تهران - بزرگراه مدرس- خیابان وحید دستگردی- خیابان فرید افشار - نبش بلوار آرش

۲ -شرح پروژه: عملیات اجرایی باقیمانده راه اصلی بهاباد - دربند - نایبند حد فاصل کیلومتر ۸+۰۰۰ الی ۱۰۵+۰۰۰ (محدوده استان یزد)، با مدت اجرای کار ۳۶ ماه

۳-سیر مراحل دریافت اسناد و برگزاری فرآیند مناقصه: صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس http://www.setadiran.ir ومهلت دریافت اسناد ازسامانه مذکور حداکثر تا ساعت ۱۶مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۱۹ میسر خواهد بود.

ضمناً مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه به انجام رسانند. تلفن پشتیبانی سامانه : ۴۱۹۳۴

۴ -محل تحویل پاکت شرکت در مناقصه (صرفا پاکت الف) اداره کل امور پیمان ها و رسیدگی فنی- شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور حداکثر تا ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۳۰ و تاریخ جلسه مناقصه ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۳۱ می باشد.

مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه از تاریخ فوق می باشد. و در صورت لزوم یکبار قابل تمدید می باشد.

۵ -برآورد : براساس فهرست بهای پایه راه، راه آهن و باند فرودگاه سال ۱۳۹۸ به مبلغ ۱,۳۶۵,۱۵۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال میباشد.

۶ -مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۲۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال تعیین میگردد.

۷ -مهندسین مشاور طرح: راهبرد سنا (تلفن : ۸۸۳۱۲۰۱۷ و ۸۸۳۱۲۰۱۸ و ۸۸۳۱۲۰۱۳)

ضمنا آگهی مناقصه از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی http:\\iets.mporg.ir نیز قابل دسترسی است.

م الف ۴۳۰۹

کوتاه از دیپلماسی

ازبکستان کمک فرستاد

● **ایسنا:** کمک‌های انسان‌دوستانه ازبکستان به‌منظور مبارزه با شیوع ویروس کرونا راهی ایران شد. صبح روز گذشته کمک‌های انسان‌دوستانه ازبکستان شامل مقادیری اقلام بهداشتی و درمانی به‌منظور مبارزه با شیوع ویروس کرونا توسط یک هواپیمای ازبکی عازم ایران شد.

چین خواستار لغو تحریم‌ها علیه ایران شد

● **ایسنا:** سخنگوی وزارت امور خارجه چین با غیرانسانی‌خواندن تحریم‌های ایران و اشاره به تأثیر جدی آن بر مبارزه با کروناویروس، خوستار لغو این تحریم‌ها شد.به نوشته روزنامه چاینادیلی، گنگ شوانگ، سخنگوی وزارت امور خارجه چین، در پی اظهارات حسن روحانی، رئیس‌جمهور کشورمان، درباره تحریم‌های آمریکا، گفت: تداوم تحریم‌های یک‌جانبه بر ایران در چنین موقعیت حیاتی‌ای، تأثیری جدی بر مبارزه با کروناویروس جدید [در ایران] خواهد داشت.او در ادامه اظهار کرد: تحریم‌هایی غیرانسانی مانند این تحریم‌ها فقط شرایط را برای کسانی که در وضعیت سختی هستند، بدتر خواهد کرد و چین از کشورهای مرتبط می‌خواهد این تحریم‌های علیه ایران را لغو کنند.سخنگوی وزارت خارجه چین محتوای مشابه این را نیز توییت کرده است.

سفارت ایران:

آماده دریافت کمک‌های هم‌وطنان هستیم

● **ایرنا:** سفارت ایران در تفلیس بر آمادگی خود برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی ایرانیان مقیم گرجستان به‌منظور ارسال به ایران تأکید کرد.سفارت جمهوری اسلامی ایران در تفلیس روز دوشنبه با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد: پیرو تماس برخی هم‌وطنان و اعلام آمادگی درباره ارسال برخی اقلام مورد نیاز بخش‌های بهداشتی و درمانی کشور برای مقابله با ویروس کرونا، به اطلاع می‌رساند این سفارت آمادگی دارد ضمن جمع‌آوری اقلام مورد نظر نسبت به ارسال آن به‌عنوان کمک‌های مردمی ایرانیان مقیم گرجستان اقدام کند. این اطلاعیه افزود: کلیه هم‌وطنان عزیزی که تمایل دارند تا در این اقدام نوع‌دوستانه، هم‌وطنان داخل کشور را یاری کنند؛ می‌توانند با مراجعه یا تماس با سفارت جمهوری اسلامی ایران در تفلیس، هماهنگی لازم را درباره تحویل اقلام مورد نیاز به عمل آورند.

اولین انتقال محموله هندوستان از طریق چابهار

● **ایلنا:** اولین محموله از چابهار به هند رفت. به گزارش ایندیاتایمز، اولین محموله باری دریایی از بمبئی وارد چابهار و از آنجا راهی افغانستان شد. چابهار یک پروژه مشترک میان ایران و هند و افغانستان است.

ارسال نخستین محموله کمک‌های قطر به ایران

● **ایلنا:** سفارت ایران در دوحه از ارسال نخستین محموله کمک‌های قطر به میزان بیش از پنج‌ونیم تن اقلام بهداشتی و درمانی به ایران خبر داد.سفارت جمهوری اسلامی ایران در دوحه از ارسال نخستین محموله کمک‌های بهداشتی کشور قطر به میزان بیش از پنج‌ونیم تن اقلام بهداشتی و درمانی به ایران خبر داد.گفتنی است این محموله وارد ایران شده و قرار است برای توزیع در مراکز بهداشتی و بیمارستانی کشور در اختیار وزارت بهداشت و ستاد فرماندهی عملیات مدیریت بیماری کرونا قرار گیرد.